

eftergivne Beløb ikke inden Valglisternes endelige Berigtigelse er bragt ned til højst Halvdelen af den paalignede Skat.

Endvidere opretholdes Regelen om, at *Henstand eller Udsættelse betragtes som Restance*. Dog fastsætter en midlertidig Bestemmelse, at en *Ejer (Bruger) af en Landbrugsejendom*, der har Krav paa at faa dækket en Del af sine kommunale Skatter (personlig Skat og Ejendomsskat) af den i §§ 1—4 i Lov Nr. 243 af 19. Oktober 1931, jfr. §§ 1—3 i Lov Nr. 186 af 23. Juni 1932, omhandlede Kriseydelse for Juli Kvartal 1932, ved Bedømmelsen af Valgretten ikke kan betragtes som Skatterestant for det Skattebeløbs Vedkommende, han efter det for Kommunalbestyrelsen foreliggende har Krav paa at faa dækket af *Kriseydelsen* for det nævnte Kvartal, selv om Kriseydelsen for Kvartalet endnu ikke er anvist vedkommende Kommune.

Sidstnævnte Bestemmelse indsattes, fordi Finansministeriet sandsynligvis ikke vilde kunne naa at faa anvist de fornødne Krisehjælpsbeløb til samtlige Kommuner inden Valglisternes Berigtigelse.

Loven traadte i Kraft straks og ophæver Lov Nr. 131 af 4. April 1928.

I ovenstaaende Skikkelse betegnede Loven — som Indenrigsministeren udtrykte sig i Landstinget — »hvad det har været Regeringspartierne muligt at faa Venstrepartiet med til«, og om Partiernes Stilling til det oprindelig forelagte Lovforslag (jfr. Indledningen) og til dette i dets ændrede Skikkelse skal nævnes, at i *Folketinget* saavel Ordføreren for Socialdemokratiet (A. C. Mortensen) som Ordføreren for Det radikale Venstre (Jørgen Jørgensen) sluttede sig til den oprindelige Affattelse, medens Ordføreren for Venstre (Krag) modsatte sig denne, men erkendte, at de særlige økonomiske Tilstande gjorde det ønskeligt og paakrævet, at der skete visse Ændringer i Skattebetalingen som Valgrets betingelse. I Folketingsudvalgets Betænkning udtaltes det dernæst, at det havde vist sig umuligt at opnaa en saadan Tilslutning til Lovforslaget i den af Ministeren foreslaaede Skikkelse, at der var rimelig Udsigt til at faa det gennemført, hvorfor et *Flertal* i Udvalget (ovennævnte tre Partier) enedes om den nye af Indenrigsministeren foreslaaede Affattelse, hvortil man ved 3. Behandling føjede den midlertidige Bestemmelse om Kriseydelsen. — Det konservative *Mindretal* i Udvalget ønskede derimod at udtale, »at der ikke under Forhandlingen er fremkommet saadanne Argumenter, at Mindretallet har